Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостнах на провинциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодинокое число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Що чувати в Туреччинї?

Найновійші телеграми з Константинополя, не потверджені ще офіциально, подають таку вість про відносини в азийскій Туреччинї:

„В многих місцевостях вірменьских були знову кроваві бійки, а в многих настало знов таке роз'ярене, що кождої хвилї можна сподївати ся розрухів. Шакір-паша інспекционував в Ганїкеї 11 курдийских полків кавалериї і успокоїв їх завіряючи їх, що успокоїть оба племена, (Вірмен і Курдів), котрі ведуть борбу з собою. Мустафа-паша веде переговори з ворохобниками в Цейтунї в справі випущеня на волю турецкої залоги. Вірменьский патріарх вислав письмо до всїх амбасадорів, в котрім звертає увагу на насильства сповнювані на Вірменах, та на небезпечне і дуже прикре їх положенє та просить о опіку для вірменьского народу і о строге слїдство та укаранє виновників".

То суть найновійші вісти. Тимчасом збирає ся вже на турецких водах фльота держав европейских. З Полї відплила австро-угорска ескадра, а італїяньска ескадра стоїть вже коло Смірни. Як дивить ся турецке правительство на цїлу справу, можна зміркувати із слїдуючого заявленя, яке дав оногди великий везир Галїл Ріфаат-паша одному із кореспондентів і уповажнив єго до оголошеня того заявленя. Він казав:

Інструкциї, які видано в справі здушеня ворохобнї, видано ще раз, позаяк за першим разом їх не зрозуміли і надходило богато запитань; крім того додано ще, що треба без виїмки виконувати рівне право і карати виновників розруху без взгляду на їх віру. Начальників племени Курдів скликано і змушено їх, щоби они спинили ворохобню. Треба що бути приготовленим на розличного рода розрухи в найблизшім часї, та на які убийства з мести в Константинополи, але не треба того уважати, що ворохобня на ново вибухла. Порта сподїває ся, що до десяти днїв зробить спокій в Малій Азиї. Щоби вибухла ворохобня в самім Константинополи, того не треба побоювати ся, бо заведено всякі міри осторожности. Того якогось „комітету турецкого", о котрім так богато пишуть ґазети, зовсїм нема. Порта повідомила вже о предпринятих мірах і виданих інструкциях всїх трех держав, що приступили до інтервенциї, та повідомить незадовго і другі держави. Поясненя від держав в справі висланя своїх ескадр на турецкі води Порта доси не жадала. Она есть того переконаня, що держави признають єї змаганя і оцїнять єї трудне положенє, в якім она знайшла ся серед Вірмен.

Залога цейтуньска есть все ще в неволи у Вірмен, а тимчасом Вірмени пустошать цїлу околицю. Мустафа-паша ще не розпочав военних операций против Цейтуна, бо треба насамперед очистити околицю. Аінтаб у вілаєтї Алеппо, в котрім заперли ся Вірмени і звідтам боронять ся, обступили два батальони і держать єго в облозї. Командант, котрий запитував, чи має брати місто приступом, одержав після інструкциї призволенє, але заразом і вигóвір за то, що доси того не зробив.

В Мерсіванї і Амазиї у вілаєтї Сівас прийшло було в наслїдок нападу Вірмен на мошеї лиш до малих бійок. Ґоерун в полудневім вілаєтї Сівас, що єго держали Курди в облозї, вже освобождено. В Гаврані просили Друзи і Бедуїни, щоби войско против них не виступало і есть надїя, що тамошні місцеві непокої закінчать ся. Зміни міністерства не можна сподївати ся, позаяк всї теперішні міністри мають повне довірєнє султана.

Із сеї короткої вісти видимо вже, який стан есть в Туреччинї. Додати до того ще потреба, що на Балканї лиш длятого не слїдно ніякого руху, що держави европейскі рішучо тому противні. А все-ж таки в Атинах збирають ся всїлякі комітети грецкі, болгарскі, македоньскі та радять над тим, чи й в европейскій Туреччинї не можна би викликати якого руху. Одним словом сказавши — цїла Туреччина підмінована. Рух революцийний розширив ся скрізь по азийскій Туреччинї: від Трапезунта над Чорним морем аж до провинциї Ємен в Арабії, від Смірни та Байрута аж по ріку Евфрат. До того ще й настала криза фінансова — правительство турецке не має гроший не то на мобілізацию армії, але хоч би лиш на перевіз кількох полків. Знатоки турецких відносин кажуть, що від коли Туреччина Туреччиною, то ще не переходила такої кризи, не затрясла ся ще нїколи так глибоко в своїх основах, як тепер.

Не диво отже, що держави европейскі трохи налякали ся і хотять тепер всякими способами піддержати Туреччину, котрої упадок мусїв би безусловно викликати великий заколот і в самій Европі та стати ся причиною нарушеня мира, чого в Европі найбільше боять ся.

А хто тому всему винуватий? Турків малюють звичайно гірше, як они суть дїйстно. Правда, що у них есть фанатизм релїґійний але він виступає аж тогди в повній силї, коли его викличуть. І наш нарід зазнав колись лютість бісурманів, а преці були часи, коли часть

11)

До Сьвятої Землї.

Після записок о. Якова Пріґля переповів і многими поясненями доповнив — К. Вербенко.)

(Дальше).

Тиберия.

Місто Тиберия лежить над галилейским озером і має около 6000 жителїв і есть одним із чотирох сьвятих міст жидівских. Тиберию побудував Ірод Антипас около 25 р. по Хр. і назвав еї так в честь римского цїсаря Тиберия та зробив з неї нову столицю для Галилеї на місце дивної, званої Сепфоріс, що стояла на тім місци, де стоїть нинї село Саффуріє. Місто було устроєне над лад грецкий, хоч переважна часть жителїв в нїм були жиди. Давнє місто було далеко більше, як теперішне. Коли жиди в 66 р. збунтували ся були против Римлян, місто не могло рішити ся нї в ту, нї в тамту сторону. В 3 і 4 столїтю перебували тут жидівскі учені і уложили тут поясненя до мойсеєвих законів під назвою „мішна", котрі становлять част жидівскої науки, званої „талмудом". Слово „талмуд" значить то саме, що слово „наука" і есть двоякий: єрусалимский, списаний здаєсь в 4 столїтю і вавилоньский далеко обширнїйший, списаний в 5 і 6 столїтю. Талмуд складає ся з двох частий: мішна і ґемара. Мішна містить в собі поясненя до мойсеєвих законів і обнимає молитви, постанови о сьвяткованю суботи та инших сьвят, постанови о супружествах і процесах цивільних та кримінальних, о рільництві, плодах земних і податках; ґемара обнимає поясненя до мішни та містить в собі всїлякі відомости історичні і ґеоґрафічні. До талмуда додано пізнїйше множество всїляких пояснень і він становить нинї побіч сьв. письма старого завіта найважнїйшу часть науки жидівскої віри. Не всї жиди приняли талмуд за основу науки своєї віри; часть жидів (караіми) відкинула его рішучо і держить ся лиш постанов сьв. письма старого завіта. Чи талмуд містить в собі також якісь ворожі постанови супротив инновірців, іменно же супротив християн, годї рішучо сказати, позаяк докладного перекладу талмуда зі всїма поясненями до него доси ще нема. Християни кажуть, що талмуд учить і наказує жидам виступати ворожо против християн, жиди знов рішучо тому перечать.

В часї першого хрестоносного походу в 1099 р., заняв був Тиберию нормандский князь Танкред і став тут князем галилейским; але вже в 1187 р. взяли Тиберию знову Турки, а в половинї 18 столїтя обвели місто довкола мурами. Тиберия потерпіла була кілька разів сильно від землетрясеня і підупала, але тепер підносить ся знову, головно длятого, що есть досить важним купелевим місцем. Недалеко міста знаходять ся іменно теплі жерела Гамам Табаріє, в котрих вода есть дуже горяча і помагає на ревматизм і всїлякі нашкірні недуги.

В Тибериї пішли ми зараз до монастиря оо. Францісканів і передовсїм зайшли помолити ся до церкви, що стоїть на тім місци, де Спаситель по своїм воскресению явивши ся своїм ученикам сказав тричи до сьв. Петра: „*Паси овцы моя!*" Помолившись в церкві пішли ми на свої кватири. Вечером купало ся кількох путників в Галилейскім мори; я сам два рази в нїм купав ся.

Галилейске море, зване за часів Ісуса Христа озером Ґенезаретским або Кіннерет, зве ся нинї по арабски Бар Табаріє. Єсть то друге з черги озеро, котре наповняє вода з ріки Йордану. Оно есть від півночи на полудне майже 3 милї довге, а впоперек, від всходу на захід доброї півтора милї широке. Від півночи впадає до него Йордан, а на полудни випливає з него. Поверхня води в сім озері лежить о 208 метрів низше, як в мори Середземнім, а вода есть місцями до 48 метрів глубока, солодка і дуже богата в рибу. Береги озера суть дуже красні, зарослі олеандрами і всїлякими иншими пахучими корчами. Від заходу підходять гори аж до самих берегів, а на північнім всходї есть красна долинка, звана Ель Батіга, котру управляють Бедуїни і роблять на нїй три рази до року жниво. За тою долинкою піднимають ся на всходї гори звані Джолан. На озері буває богато диких качок, а з риб в нїм есть особливо одна замітна, по-

нашого народу сказала: „Буде добре і під Турком жити", та винесла ся до Добруджи в Туреччинї. З другої же сторони суть і межи християньскими народами такі, що гірші бісурманів, а найперше місце між ними займають Англійцї. Хто-ж викликав всї ті розрухи в цїлій азийскій Туреччинї як не Англія? Їй ходило о то, щоби відвернути Росию від далекого всходу, від Хіни та Япану, щоби знову на якийсь час відсунути справу єгипетску на дальший плян і ось виступила она нїби то в обороні Вірмен а на дїлї ходило їй о то, щоби викликати в Туреччинї непокої і сюди звернути увагу Росиї та Франциї.

Чи дїйстно вже так зле було доси Вірменам в Туреччинї. Добрі знатоки Всходу кажуть рішучо, що то все неправда, що розголошували доси вірменьскі комітети перебуваючі в Льондонї і піддержувані англїйским правительством. В давнїйших часах, коли ще Вірмени були під панованєм Греків, було їм дїйстно зле, бо они були поправдї упослїдженим народом і жили дїйстно як невільники. Аж Турки увільнили їх з тої неволї. Турки занявши Константинополь, хотїли мати против Греків запору в Азиї і там видвигнули Вірмен, дали їм повну свободу віри і автономію церкви, а дуже богато Вірмен аж до нинїшного дня займало найвисші або впливові становиска в Константинополи, майже всї фінансові институциї були лиш в руках Вірмен. Так отже зле не було Вірменам, як загально говорять. Але хто має богато, хоче ще більше. Так було і у Вірмен а Англія знаючи, що може їх колись ужити до своїх цїлий, взяла їх в свою опіку і нинї уживає їх за своє орудиє.

Зі становиска, яке тепер заняли у вірменьскій справі другі держави европейскі пішовши за почином, даним Австро-Угорщиною, можна на певно сказати, що Туреччина ще тепер не розлетить ся. Однакож довгого віку нїхто вже їй не пророкує.

Перегляд політичний.

Є. В. Цїсар принимав оногди на авдієнциї президента міністрів ґр. Бадені'ого. З Відня доносять, що становище теперішного кабінету єсть сильне, бо знаходить не лиш повну підпору у корони, але також і більші партиї парляментарні стоять кріпко по єго сторонї, а навіть Молодочехи поступають вже огляднїйше. О димисиї намістника Кільмансеґґа нема й бесїди; вість о тім була зовсім видумана.

Бюро Палати послів постановило обмежити число карт вступу на ґалерию в Палатї послів а крім того завести ще контролю, щоби тим способом не допустити до демонстраций, які відбували ся послїдними часами.

Росийский амбасадор ґр. Капніст вертаючи на своє становище до Відня буде на авдієнциї у Є. В. Цїсаря, а австро-угорский амбасадор кн. Ліхтенштайн вертає до Петербурга.

Вість будьто би Росия заявила в послїднїй хвили, що не годить ся на предложенє Австро-Угорщини в справі всхідній, єсть неправдива. Противно, предложенє се стрітило в Росиї як найбільшу прихильність і Росия кладе як найбільшу вагу на однодушне поступованє держав в сїй справі.

Цар Николай відповів на ґратуляцийну телєґраму кн. Фердинанда болгарского з нагоди уродин кн. Ольги дуже ласкаво.

Новини.

Львів дня 21 падолиста 1895.

— **Іменованя.** Ц. к. краєва Дирекция скарбу іменувала официялами: контрольора податкового Кар. Герстмана, ад'юнктів Петра Галясевича, Вільг. Козубского, Алекс. Мацелюха, Ант. Топольницкого, Йос. Пухальского, Вільг. Адельсбурґ-Етмаєра, Йос. Теодоровича, Йос. Клемента, Густ. Стріґля, Йос. Маєвского, Казим. Луковского, Генр. Саґановского, Юл. Савчиньского, Мар. Пакоша, Людв. Гнєдінґера, Льва Шерфа, Фел. Родкевича, Ем. Климкевича, Володим. Макаревича, Алекс. Добряньского, Кар. Барта, Стан. Солецкого, Стан. Водзиньского, Стан. Турнель, Леоп. Боженьского, Кар. Крясиньского, Кар. Крензьлевича, Йос. Богдановича, Стеф. Ґротовского, Володисл. Созаньского, Юр. Бурчицкого, Ів. Тулецкого, Мар. Заячківского, Володим. Дияковского, Ферд. Циковского, Валер. Незабитовского, Володим. Аиркена, Володисл. Гофмана, Станисл. Орловского, Фр. Низиньского і Прота Клюсика.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеґрафів дозволила на заміну службових місць официялови Вікт. Вечоркови в Бережанах і асистентови Мар. Шаляєви у Львові та перенесла асистентів почтових Андр. Русина зі Збаража до Городка і Ів. Зазулиньского з Городка до Львова.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав директорови полїциї в Кракові дрови Зен. Короткевичеви ордер зелїзної корони III-ої кляси, комісареви тамошної полїциї дрови Ад. Банахови золотий хрест заслуги з короною, а цивільному стражникови тої-ж дирекциї полїциї Март. Нога срібний хрест заслуги з короною.

— **День іменин Єї В. Цїсаревої,** припадаючий на 19 с. м., обходжено в цїлім краю богослуженями в храмах всїх віроісповідань і обрядів. Молодїж шкільна була вільна від обовязкової науки в школї.

— **Льокальна зелїзниця Львів-Клепарів-Янів.** Дня 18 с. м. відбула ся комісия технїчно-полїцийна на льокальній зелїзници Львів-Клепарів-Янів, котра узнала, що будова тої зелїзницї переведена цїлком добре. Перший поїзд правильний вийшов нинї о 6-ій рано зі стациї Янів. Замість звичайних торжеств при отвореню зелїзниць, зложила Дирекция Гіпотечного Банку 300 зр. в користь бідних міста Львова, а 100 зр. для бідних міста Янова. Стацию янівску посьвятили дня 16 с. м. місцеві сьвященики обох обрядів.

— **Приватні доцентури.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти затвердив ухвали збору професорів що-до допущеня дра Александра Долиньского яко приватного доцента австрийского права цивільного на правничім видїлї университету львівского та дра Мих. Єзеницкого яко приватного доцента клясичної фільольоґії на фільософічнім видїлї тогож университету.

— **З львівскої архиепархиї.** Презенти одержали: о. Савин Теодорович на Раків, о. Ксен. Соєенко на Дулиби і І. Зазуляк на Рожиска.

— **В Тернополи завязує ся філія Руского товариства педаґоґічного.** Комітет місцевий видав в тім дїлї таку відозву: „Р. Т.! Висока цїль нашого Руского товариства педаґоґічного вкладає на кождого Русина, дбалого о вихованє молодежи, обовязок, тоє товариство морально і материяльно підпирати. Материяльні жертви, до яких зобовязує се товариство своїх членів, суть невеличкі. Одна корона титулом річної вкладки, а одна корона вписового — отсе і вся наша жертва

дібна до угоря, котру називають рибою сьв. Петра, а то ось длячого: Коли Ісус Христос входив з своїми учениками до міста Капернаум, приступив митник до сьв. Петра і зажадав оплати. Тогди сказав Ісус Христос до сьв. Петра: Іди до озера, закинь там удку і возьми що першу зловиш, та отвори їй рот а там знайдеш статир (монета, що на наші гроші мала около 40 кр.); возьми-ж єго і дай за мене і за себе.

Ісус Христос приходив часто над Галилейске море. Тут приказав він бурі на озері успокоїти ся і она зараз притихла. На Галилейскім мори проповідував Ісус Христос сївши на човен, підчас коли на березї зібрало ся було множество народа; говорив про царство небесне порівнуючи єго з сїячем, з пшеницею, між котру попадаєсь і кукіль, з зерном гірчичним, з закопаним скарбом, з перлою та сїтею, котру запускає ся в море, а котра ловить всїляку рибу. По Галилейскім мори ступав Ісус Христос як би по сухій земли і виратував апостола Петра, котрий вже в нім потапав.

Галилейске море нинї опустїле; над єго берегами нема того житя, яке було давнїйше, іменно за часів Ісуса Христа. Лише що в послїдних роках зачало на нїм розвивати ся трохи живійше житє і часом покаже ся на нїм яка лодка. З тераси монастиря представляє ся очам красний вид на озеро; ми пішли туди і довго розглядали ся доокола та розмавляли о тих чудесах, які тут стали ся.

Дня 5 мая правив я службу Божу разом з другими сьвящениками, що приїхали до Тиберії з путниками. На богослуженю були також школярі з Тиберії а всї були добре і красно одягнені та співали в церкві по арабски.

По службі Божій найняли ми два кораблї і поїхали до Вифтсаиди, звідки були родом апостоли Петро, Андрей і Филип. Недалеко від Вифтсаиди знаходять ся розвалини міста Хоразина, по арабски Хоразе. Як у Вифтсаидї так і в Хоразинї показував Ісус Христос богато чудес, але жителї тих міст не хотїли покаяти ся і длятого то говорив Ісус Христос: Горе тобі Хоразаїне! Горе тобі Вифтсаидо, бо коли-б чудеса, що стали ся у вас, стали ся в Тирі та Сидонї, давно були б они покаяли ся у веретищи і попелї. Я же глаголю вам: відраднїйше буде Тирови та Сидонови судного дня, як вам. Давна Вифтсаида називає ся нинї Ет Тель.

На північно-західнім березї Галилейского моря, там, де нинї єсть місцевість Тель Гум, стояло давнїйше місто Капернаум зване по грецки Кафарнаум. Єсть то місто, з котрім Спаситель найчастїйше перебував, де дуже часто научав і показував богато чудес. В Капернаумі вилїчив Ісус Христос розслабленого, котрого чотири чоловіки спустили до него крізь стелю, бо перед домом, де перебував Спаситель, було таке множество людий, що не можна було до середини дому дістати ся. Тут вилїчив Спаситель також слугу сотника і показував ще богато инших чудес, а мимо того жителї міста не хотїли покаяти ся і не хотїли вірувати в него; длятого то й Спаситель і сказав: І ти Капернауме, що піднявсь аж під небо, провалиш ся в саме пекло; бо коли-б чудеса, що стались в тобі, стали ся в Содомі, зістав би ся він аж і доси. Однакож глаголю вам: що відраднїйше буде земли Содомскій судного дня, як тобі.

Крім міст Тиберії, Вифтсаиди, Хоразина і Капернаума, що лежать всї над Галилейским морем, заходять путники ще також до малого арабского сільця Меджедель. Давнїйше було тут місто Маґдала (по еврейски значить міґдол „вежа"), зване також Маґедон або Далманута. В сїм місті мала Мария Маґдалина свій домок і звідси єї прізвище Мария з Маґдалї або Маґдалина.

Гора Табор.

З Тиберії поїхали ми на гору Табор, що нинї зве ся по арабски Джебель ет-Тор. Дорога туди вела красною долиною, по котрій пливе потік і де росте богато дубів. Ми їхали попри арабскі села. На полях пасли ся стада рогатої худоби, вівцї та кози а пастухи бігли за нами та в одно кричали: Гаджі, бакшіш! Гаджі, бакшіш! (Путнику, дай бакшіш!) Иноді показав ся і який Бедуин на жвавім кони, та стрілою перелетів попри нас. Було вже пізно вечером, коли ми станули під горою. Аж на сам вершок гори треба іти добрих дві години, а ми мусїли іти туди серед темноти, хоч навіть за дня там небезпечно, бо можна дуже легко разом з конем злетїти в пропасть, в котрій би вже чоловік не позбирав своїх костий. Можна отже уявити собі, яка то небезпечна туди дорога по ночи. Один з путників з нашої каравани таки злетїв разом з конем у пропасть і добре потовк ся, але щастє єго було, що на тім місци росли високі і густі корчі і він на них задержав ся та не покотив ся аж на сам спід. Наконець видобули ся ми аж на сам вершок гори та зайшли там до монастиря Францісканів, де нас щиро приняли і добре угостили. По таких трудах вечеря нам дуже смакувала, а ще лїпше знамените палестиньске вино і ми борзо забули на всю утому.

Гора Табор єсть на 562 метри висока, зі всїх боків спадиста, дубовим лїсом всїлякими корчами поросла. Вершок гори не єсть острий, лиш творить досить довгу і широку вижину, на котрій стоїть досить просторий монастир оо. Францісканів з церковою Преображения Господного, а кілька кроків від него на лїво мона-

материяльна. Ся невеличка вкладка улекшить кождому належати до Руского товариства педагоґічного і ми маємо честь запросити Вп. Родимців не лише вписати ся в члени того товариства, але заразом між своїми знакомими як найбільше число нових членів для товариства придбати. Щоби улекшити нам Тернопільцям працю в хосен товариства і его членів, постановив Виділ центральний товариства педагоґічного у Львові завязати в місті Тернополи філію, а підписані члени комітету основуючого мають честь запросити Вп. Родимців на перші загальні збори філії Руского товариства педагоґічного в Тернополи, котрі відбудуть ся в неділю дня 1 грудня в комнатах „Рускої Бесїди“ о год. 4 по полудни з слідуючою проґрамою: 1) Відкрите зборів і вибір президиї. 2) Промова делеґата виділу центрального. 3) Начерк діяльности філії товариства педагоґічного в Тернополи, реферат на підставі статута. 4) Вибір виділу. 5) Внесеня членів. Найбільшою заохотою до громадної участи в загальних зборах філії повинна бути між иншим і та важна обставина, що Вп. Пані з поміж місцевої і околичної інтеліґенциї рускої постановили громадно вписати ся в члени нашої Філії з тим наміром, щоби заопікувати ся вихованем домашним і образованем тутешної женьскої молодежи шкільної в спосіб, котрий буде предложений на загальних зборах Вп. членам до одобреня. — Тернопіль дня 18 падолиста 1895. — *Др. Володимир Лучаковский. — Сьвящ. Володимир Громницкий.*

— **Перший сніг.** По довготревалій гарній погоді почав порошити перший сніг вчера рано.

— **Холера** держить ся все в рівнім ровени. З дня 18 падолиста лишило ся було 11 недужих осіб; дня 19 с. м. занедужало 6 осіб, виздоровіли дві, померли дві, лишило ся в лїченю 13 осіб. Новою місцевостию навіщеною холерою єсть Сїлець беньковий, каменецкого повіта, де занедужали дня 18 падолиста чотири особи, з котрих одна померла, а три остали в лїченю.

— **Великі морози** панують тепер в північній Іспанії. Перед кількома днями замерз в гірскім місті Більбао жовнір на варті перед магазином войсковим.

— **Італїяньский паровий корабель „Сольферіно“**, везучий 1200 еміґрантів до Бразилиї розбив ся коло Ґібральтару, при чім погибло двайцять осіб.

— **Обманені еміґранти.** На краківскім двірци зелїзничім задержала тамошна полїция трех еміґрантів Юрка Гаймуса, Луку Грицика і Стефана Марича зі Смільника, що не мали ніяких фондів на дорогу анї паперів. Всї три вибираючи ся з дому мали 143 зр., але їх злий дух, Ісаак Арбайт, що намовив їх їхати за море, витуманив від них в дорозі гроші, покинув їх і утїк.

— **Два весїля.** Один 70-лїтний старець господар з Поводової оженив ся дня 12 с. м. в Самборі з 19-лїтною, хорошою дівчиною поводівскою, а зараз на другий день справив весїле 32-лїтному свому синови, котрого висватав за 30-лїтну, отже старшу від своєї жінки поводівску дівчину. Додати треба, що весїле обох щасливих пар відбуло ся з цїлою величавостию, при звуках гучної музики, в тім самім шинку, почім оба „молоді“ завели свої жінки до загороди, в котрій під одною стріхою, а навіть в одній комнаті гадають ще довгі лїта пережити в згоді і щастю.

— **Еміґрацийний аґент.** В моравскім Бернї арештовано властителя еміґрацийного бюра під фірмою „Авґуст і С-ка“. Арештованого обжаловують, що він помагав молодим мужчинам, котрі не відбули войскової повинности, еміґрувати за границю.

— **Наслїдки домашної незгоди.** Дня 11 с. м. довідав ся селянин Андрій Завадский в Дублянах під Самбором, що его жінка, з котрою вже від довшого часу жив в незгоді, відвела одиноку свою корову з обійстя чоловічного до своєї матери. То так розлютило Завадского, що вхопивши виострену косу, побіг до тещі, аби відобрати корову і при тій нагоді зімстити ся на жінцї. Прибігши під хату застав засунені двері і то збільшило его гнїв. Він виважив двері і вбіг до хати та замахнув ся косою на жінку. Жінка, притуливши до себе двоє малих дітий, присїла в кутї хати, щоби охоронити ся від смертельного удару. Однако Завадский ще більше розлючений тою перепоною, попав в таку скаженість, що одним ударом розтяв голову своїй дволїтній дитинї, а відтак тяжко покалїчив тещу. В часї тої різнї з'явив ся в хатї брат Завадского і кинув ся на убийника, щоби ему вирвати з рук косу. Счала си бійка, в котрій брат так незручно потягнув до себе косу, що здер Завадскому майже пів шкіри з волосем з голови. Убийника арештовано.

— **Злодійска шайка.** В Бурштинї в ночи на 5-ого с. м. арештував комендант тамошної жандармериї Ів. Лечович провідника злодійскої шайки Антона Юліяна Терлецкого, під котрого приказами стояло 12 злодіїв. І так в Сяноцї в старостві розбили они столик і забрали звідтам 5 паспортів, з котрих Лечович відобрав 4 паспорти, котрі вже були виставлені до Німеччини на рік, не ставало злодіям лише урядової печатки. Дальше наміряла та шайка обкрасти в Сяноцї костел і головну трафіку, але коли власти попали на еї слїд, перенесли ся злодії до Станїславова, де дня 31 жовтня обкрали три доми. Полїция побачивши злодіїв, пустила ся за ними в погоню, але розбишаки стріляли до неї з револьверів і вспіли утечи до Калуша, де обікрали Йосля Райса на 400 зр. Також в околици допустили ся многих крадежий. Терлецкий був відобраний сего року до войска, але не ставив ся до служби.

— **Померли:** О. Іларий Пачовский, парох в Русятичах, ходорівского деканата, дня 17 с. м. в 41-ім році житя а 11-тім сьвященьства.

— **Рада шкільна місцева в Голоскові коло Отинії** розписує сим устну лїцитацию на будову школи одноклясової, деревляної на день 30 падолиста с. р. Плян і коштопис у предсїдателя місцевої ради шкільної пароха в Голоскові о. Майковского. Кавция 10% від угодженої суми.

В Голоскові дня 18 падолиста 1895. — *О. Майковский*, предсїдатель ради шкільної місцевої.

Телеґрами.

Відень 21 падолиста. Стан здоровля ґр. Таффого значно погіршив ся. Недужий сам видить вже близьку свою смерть і зробив завіщане, котрим розділив своє майно межи четверо своїх дітий.

Прага 21 падолиста. При виборах до сойму вибрано 46 Молодочехів, 27 Німців лібералів, 2 Німців националів, 2 з ческої партиї селяньскої, 1 Старочеха і 1 клерикала.

Смірна 21 падолиста. Приплила тут італїяньска ескадра.

стир православних Греків. На горі Табор переобразив ся Ісус перед своїми учениками Петром, Яковом і Іоаном, лице его ясніло як сонце, а одіж его стала біла як сніг. З'явили ся Мойсей та Ілия і розмавляли з ним, а з хмари роздав ся голос: Се син мій любий, що я его вподобав; его слухайте. Образ у великім престолї в церкві представляє Преображеніє Господнє.

По службі Божій вийшли ми на рівнину на горі, та подивляли красний вид звідтам. Дійстно, трудно описати, що то за красний вид. Коли обернути ся на північ, то видко гори галилейскі, а по тамтім боці сирийскої границі гору великий Гермон, покриті вічним снїгом; коли-ж обернути ся на полудне, то видко малий Гермон, а при его сході село Ендор, та місточко Наїн, а ще дальше гори Ґільбоа; на заході видко рівнину Єзреель, а ген далеко, далеко гори Кармель; коли-ж наконець обернути ся на всхід, то видко долину, котрою пливе Йордан, а за Йорданом край Ґілеад.

Самария і Самаританцї.

Юдея, Самария і Галилея — то три головні провінциї Сьвятої Землї або Палестини. Столицею першої — Єрусалим, другої — Самария, тепер нужденно село арабске Себастиє, а третої — Сепфоріс, пізнійше Тиберия. Самария, по еврейски „шамрон“, значить „вартівня“. Було то місто положене на горі, одно із найстарших в краю жидівскім, бо було вже на тисяч лїт перед Хр. Тут була столиця держави ізраїльскої, а від неї пішла була й назва цїлої державы — Самария. За римских часів дарував був цїсар Август се місто Іродови Великому, котрий розширив місто і украсив его, побудував там сьвятиню в честь цїсаря і назвав місто Себаста, що по латинї значить Августа. Із сего міста остались тепер ще лиш розвалини, котрих дуже богато коло згаданого села Себастиє, що має нинї ледве 300 душ.

Межи тими розвалинами найцїкавійші розвалини церкви сьв. Іоана Христителя, що стояла на тім місци, де похоронено сьв. Іоана по тім, коли Ірод велїв відрубати ему голову. Над гробом сьв. Іоана стоїть тепер будинок з банею. Видко, що й для Турків єсть гріб сьв. Іоана сьвятим, бо его стереже імам турецкий, котрий впускає до гробу християн лиш за доброю заплатою. Ми заплатили ему бакшіш і з сьвітлом в руках та крізь низькі і вузкі двері зійшли по двайцять степенях до гробу, котрий містить ся в досить просторій і склепленій гробници. Побіч гробу сьв. Іоана суть тут ще гроби пророків Абдія та Елисея. В книгах старого завіта розказує ся: По якімсь часї по смерти пророка Елисея впали були до краю розбійники з Моабу. Як-раз в ту пору хотїло кількох людий похоронити якогось померлого побіч гробу Елисея. Побачивши розбійників, они перепудили ся і кинули померлого до гробу Елисея, але ледви той доторкнув ся костий, як і зараз ожив та встав.

В Самариї проповідував диякон Филип науку Христову, а жителї міста приняли еї і Филип їх охрестив. Коли о тім довідали ся апостоли в Єрусалимі, післали туди зараз Петра і Іоана, а ті молили ся над ними, щоби Дух сьвятий на них зійшов і покладали на них руки, уділяли їм сьв. Тайни миропомазаня. То видів Симон чарівник, котрий був вже також охрестив ся і давав апостолам гроші та просив, щоби они дали ему таку силу, аби на кождого, на кого він руки положить, зійшов Дух сьвятий. Тогди сьв. Петро сказав до него: Нехай срібло твоє буде з тобою на погибель, бо дар Божий думав еси за гроші здобути.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

	Поспішні			Особові			
Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.